

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo ikke særlig godt, hvis præsten i kirken kritiserer de få fremmødte for, at der er alt for få fremmødte, det skal man jo ikke laste dem for. Derfor kan det måske virke lidt forkert, at jeg begynder at stille spørgsmål til fru Elisabeth Arnold.

Alligevel synes jeg, at fru Elisabeth Arnolds ordførertale her kalder på spørgsmål, for på den ene side siges det, at det er godt, at vi rejser debatten, at det er godt, at vi fokuserer på det her fra Dansk Folkepartis side, men på den anden side siges det ligesom fra de andre partiers side, at vi alligevel hellere må vente og se.

Men det er jo altså ikke det, jeg har fået ud af de debatter, jeg har haft med radikale folketingsmedlemmer i forbindelse med valgkampen. Der er radikale folketingsmedlemmer, bl.a. hr. Naser Khader, som har sagt, at man godt ved, at Rigsadvokaten havde nogle betænkeligheder, men at man alligevel mener, at der skal anlægges en sag. Fru Elisabeth Arnold har også selv skrevet en længere artikel i Politiken den 29. maj 2004 under overskriften »Hizb-ut-Tahrir bør stilles for en domstol«.

Kl. 11.25

Kan man stole på, hvad Det Radikale Venstre egentlig mener i denne her sag? Skal vi vente? Hvis man stemmer, som fru Elisabeth Arnold siger, så skal vi vente. Hvor lang tid skal vi så vente? Skal vi vente, indtil der sker et drab på en jøde? Eller hvad er det, der skal ske, før Det Radikale Venstre vil være med til konkret handling i denne her sag?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er enig med hr. Peter Skaarup i, at det har været en mærkværdig oplevelse at se mange folketingskandidater, som tilslutter sig den udtalelse, der bliver lavet her i dag. Både folk fra Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet og sikkert også De Radikale har under valgkampen sagt, at foreningen skal forbydes. Så kommer de i Folketinget og får muligheden for at tage stilling til det og gør det så ikke, men siger, at vi må vente på Rigsadvokatens undersøgelser.

Det er jo så de faktiske forhold i jernindustrien. Vi er ikke dommere her i Folketinget, vi er lovgivere, og vi skal sørge for, at tingene bliver holdt adskilt, og det gav jeg udtrykkeligt udtryk for i min ordførertale. Det ændrer så ikke ved

det politiske synspunkt, jeg har om, at sådan en forening simpelt hen er en kræftbyld på et demokratisk samfund.

Hvis det ikke er muligt at rejse en sag, ja, så må vi vente, til det bliver muligt at rejse en sag. Der skal ikke være nogen tvivl om, at justitsministeren har al mulig opbakning fra vores side til, at Rigsadvokaten fører en sag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg stadig ikke kan forstå Det Radikale Venstres vægelsindethed i denne her sag. Ja, det kan jeg måske godt, når jeg kender Det Radikale Venstres historie med, at man siger måske og ikke rigtig ved, hvor man skal placere sig.

Fru Elisabeth Arnold har selv skrevet en kronik i Politiken den 29. maj 2004, det er trods alt ikke så lang tid siden, hvor fru Elisabeth Arnold siger, at under alle omstændigheder vil en domfældelse skaffe afklaring, også en tiltrængt principiel afklaring, vedrørende foreningsfriheden i Danmark i forhold til Hizb-ut-Tahrir. Uanset om vi får et forbud mod foreningen ved en domstol, vil det ikke være tilstrækkeligt. Og så står der så nogle andre ting.

Man taler altså om, at der skal føres en sag, man opfordrer til, at der skal føres en sag, man kritiserer sådan set regeringen for ikke at ville gøre det, og så stemmer man i dag tilsyneladende for at vente og se. Det er totalt i strid med det, fru Elisabeth Arnold selv har skrevet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg sluttede min ordførertale med præcis det samme, som der også blev skrevet i kronikken for knap et år siden, om, at en sag ville klargøre nogle grænser, som i dag er fuldstændig flydende. Men Rigsadvokaten vil ikke rejse en sag, som han taber, og derfor vil Rigsadvokaten gerne have faste beviser, før han rejser en sag.

Den juridiske vurdering vil jeg bøje mig for og sige: O.k., jeg er ikke jurist, jeg vil bare sige som politiker, at jeg synes, at denne her forening er afskyelig. Jeg vil gerne afvente, at landets fornemste anklager, højest placerede anklager tager stilling til, om han vil rejse en sag.

Det synes jeg ikke der er noget vægelsindet i, det er at lade tingene foregå i den rigtige rækkefølge. Det er ikke os, der skal opløse foreningen, det er en domstol.